

“मीठे बच्चे- तिमीमाथि मायाको पूरा पहरा छ, त्यसैले थोरै पनि लापर्बाही नगर, देही-अभिमानि रहने मेहनत गरिराख।”

प्रश्न:- बाबा सँग कुनचाहिँ भण्डार सदा भरपुर छ? त्यो भण्डारबाट स्वयंलाई भरपुर गर्ने साधन के हो?

उत्तर:- बाबा सँग पवित्रता-सुख-शान्तिको भण्डार सधैं भरपुर छ। स्थायी सुख वा शान्तिको लागि जङ्गलमा भट्किनु आवश्यक छैन। पवित्रता नै सुख र शान्तिको आधार हो। पवित्र बन्यौ भने तिमी सबै भण्डार भरपुर हुन्छन्। बाबा बच्चाहरूलाई पवित्र बनाउनको लागि नै आउनु हुन्छ। उहाँ सदा पवित्र हुनुहुन्छ।

गीत:- न वह हमसे जुदा होंगे ...

ओम् शान्ति। यो बच्चाहरूले नै गाएको गीत तिमी बच्चाहरूले नै सुनिरहेका छौ। यस्तो बच्चाहरूको आत्माले भन्छ। अब बच्चाहरू देही-अभिमानि बन्नु छ अर्थात् आफूलाई आत्मा निश्चय गर्नु छ, परमात्मा होइन। संन्यासीहरू आत्मा सो परमात्मा भन्छन्, यसलाई उल्टो गंगा भनिन्छ। अब बाबा सम्झाउनुहुन्छ- अहिलेसम्म तिमीहरू सबै देह-अभिमानि बन्दै आयौ, अब देही-अभिमानि बन। फर्केर घर जानको लागि यो शिक्षा मिल्यो। फेरि सत्ययुगमा तिमी प्रारब्ध हुन्छ। यहाँ तिमी जब देही-अभिमानि बन्छौ र बाबाको ज्ञानलाई ग्रहण गर्छौ फेरि त्यहाँ गएर प्रारब्धको पार्ट खेल्छौ। त्यहाँ त देह-अभिमान वा देही-अभिमानिको कुरै भएन। अहिले त मनुष्यलाई म आत्मा हुँ, हाम्रो पिता परमात्मा हुनुहुन्छ भन्ने थाहै छैन। बिल्कुलै अल्मलिएका छन्। संन्यासीहरूले भने- हामी सबै परमात्मा हौं। जहाँ हेरे पनि तिमी नै तिमी, यसबाट त केही पनि फाइदा हुँदैन। उनीहरू त यसलाई भावना भन्छन्। तर सबैको भावना एकै किसिमको त हुँदैन। एकै घरमा बाउ छोराको पनि भावना एकै त हुँदैन। देख्न सक्छौ, कति ठाउँमा छोराको बाउलाई मार्छन् किनकि घोर अन्धकार छ। सबै पतित छन्।

अहिले तिमी बच्चाहरू स्वदर्शन चक्रधारी बनेका छौ। स्वदर्शन चक्रधारी बनेपछि नै तिमी राजा रानी बन्छौ। त्यसैले बाबाले बच्चाहरूलाई बारम्बार भन्नुहुन्छ- देही-अभिमानि बन। यस्तो सम्झ- म आत्मालाई परमात्मा बाबाले आफ्नो परिचय दिएर पढाइरहनु भएको छ। हाम्रो संस्कार परिवर्तन गराइरहनु भएको छ। आत्माले नै संस्कार लिएर जान्छ। शरीर त खत्तम हुन्छ। बाबा, अहिले हामी हजुर सँगै योग लगाउँछौ। यो हाम्रो प्रतिज्ञा कहिल्यै मेटिन सक्दैन। हुन त पवित्रतामा अनेक प्रकारका विघ्न पर्ने छन्। धेरै कुरा सहन गर्नु पर्छ। बच्चीहरूले भन्छन्- बाबा यो अत्याचार सहन गर्नेछु। जसरी दुःखको समयमा मुखबाट निस्कन्छ नि- हे राम! हे प्रभु!.... तिमी त यस्तो भन्दैनौ। तिमी ब्राह्मणहरू त बाबालाई याद गर्छौ। बाबा, म दुःखबाट कहिले छुट्छु? मलाई धेरै पिट्छन्। गीतमा पनि भनिएको छ- जति पिटाइ खानु परे पनि बाबा हजुरको याद कहिल्यै भुल्दिनँ। मलाई त बाबाकै बन्नु छ। बुद्धिको योग उहाँ सँग जोड्नु छ। यी सबै बुझ्नु पर्ने कुरा हुन्। एक दिन यो अत्याचार पनि मेटिएर जान्छ। केही सहन त अवश्य गर्नु पर्छ। यो सबै ड्रामामा निश्चित छ। अबलाहरूमाथि अत्याचार धेरै हुन्छ। हेर यो गीत पनि पहिले देखि

नै बनेको छ, जसको अर्थ कसैलाई थाहा छैन। तिम्रो शास्त्रहरू भनेकै मानौं यी गीतका रेकर्डहरू हुन्। सबैले भन्छन्— गीतका रेकर्डमा कसैले पनि अर्थ लगाउँदैनन्। यी त फिल्मी गीतका रेकर्डहरू हुन्। तर यिनीहरू पनि बाबाले नै बनाउन लगाएका हुन्। यसको बारेमा तिमी बच्चाहरूले सम्झाउनु पर्छ। हामी पावन त अवश्य बन्नु छ। बाबाको श्रीमत्तमा चलनु छ। मानिसले त जान्दैनन्। उनीहरू त शिव शंकरलाई दुवै मिलाएर एक गरिदिन्छन्। भन्दछन्— कृष्ण पनि भगवान् हुन्। उनी त हाजिर छन्, जहाँ हेरे पनि कृष्ण नै कृष्ण। फेरि राधाका पुजारीहरूले भन्छन्— जहाँ हेरे पनि राधा नै राधा हुनुहुन्छ। साईं बाबाको छन् भने भन्छन्— जहाँ हेरे पनि साईं नै साईं... कति अन्धकार छ। फेरि पनि यो हुनु नै छ, बनिबनाउ ड्रामा हो। तिमिले भन्दछौ— यो ज्ञान यज्ञद्वारा विनाश ज्वाला प्रज्वलित भएको हो। उनीहरू भन्छन्— तिम्रो बाबाले यस्तो यज्ञ रचनुभयो जसले गर्दा विनाश हुन्छ। हामी चाहिँ भन्छौं— शान्ति होस्, तपाईंहरू फेरि विनाश गराउनु हुन्छ। रुद्र ज्ञान यज्ञ नाम त छ नि। यज्ञ ब्राह्मणहरूद्वारा रचिन्छ। तिमी ब्रह्माकुमार कुमारीहरू ब्राह्मण भयौ। सेठहरूले हदको यज्ञ रच्छन्। त्यस मध्ये रुद्र यज्ञ प्रसिद्ध छ। त्यसमा उनीहरू ज्ञान शब्द लगाउँदैनन्। यो त रुद्र ज्ञान यज्ञ हो। ती यज्ञहरूलाई ज्ञान यज्ञ भनिदैन। बाबाले सम्झाउनु भएको छ— लक्ष्मी-नारायण वा राधा कृष्णमा यो ज्ञान हुँदैन। ज्ञानद्वारा नै सद्गति हुन्छ। त्यहाँ त हुन्छ नै सद्गति, स्वर्ग। यो बुझ्नु पर्ने कुरा हो। बाबा सम्मुख बसेर ब्राह्मणहरूलाई ज्ञान दिनुहुन्छ। देखाउँछन्— रथमा रथी बसेका थिए। यो शरीर रथ हो नि। हरेक रथमा रथी आत्मा छ, यसमा पनि यिनको (ब्रह्माको) आत्मा छ। तर बाबा भन्नुहुन्छ— म रथलाई सापटी लिन्छु। जसरी घर भाडामा लिँदा घर धनी पनि बस्छ भने लिनेवाला पनि बस्छ। यहाँ रथी बनेर बाबा आउनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— म फेरि तिम्रीलाई राजयोग सिकाउँछु। यस्तो अरू कसैले भन्न सक्दैन। यी सबै कुरा धारण गर्नको लागि सम्झाइन्छ। हाम्रो बाबाले हामीलाई स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ, कल्प-कल्प संगमयुगमा। एक शब्दको भूल गर्नाले कति धेरै अवतार, कति नाम लेखिदिएका छन्! अहिले वास्तवमा तिमी कल्प वृक्ष मुनि बसेका छौ। भविष्यमा राजा-रानी पद पाउनको लागि राजयोग सिकिरहेका छौ। यहाँ त करोडपति, पद्मपति छन्, यिनीहरूको सबै थोक माटोमा मिल्छ। प्राकृतिक प्रकोप आदि सब अचानक आउँछन्। पछि गएर विनाश हुनु नै छ। सबै सँग धेरै बमहरू छन्। उनीहरूले यत्तिकै समुद्रमा त कहाँ फ्याँक्छन् र। यो त उनीहरूको लाखौंको सम्पत्ति हो। यी नबनेका भए विनाश कसरी हुन्थ्यो। जलेर एकदम खरानी हुन्छ। यस्तो होइन दुःखी भएर पीडा भोगिरहन्छन्। चिज नै यस्तो बनाउँछन् जुन जल्ने बित्तिकै समाप्त भइहाल्छ। त्यसैले एक धर्मको स्थापना अनेक अधर्मको विनाश, यो त स्पष्ट छ। ब्रह्माद्वारा स्वर्गको स्थापना गरिरहनु भएको छ। स्वर्गमा जान लायक बनाइरहनु भएको छ। पवित्र बनेकाहरूलाई सबैले ढोग्छन्। अहिले बाबा पनि भन्नुहुन्छ— पवित्र बन। अहिले तिमी आत्माको पङ्ख टुटेका छन्। त्यसैले तिमी कसरी उड्न सक्छौ? जति ज्ञान र योग बलको धारणा गछौं त्यति पङ्ख पलाउँछन्। राज्य लिनु सामान्य कुरा होइन।

मुख्य कुरा हो— अहम् आत्मा, यो मेरो शरीर। म आत्मा हुँ नै शान्त स्वरूप। शान्तिको लागि धक्का खानु आवश्यक छैन। एउटा कथा बताउँछन् नि— रानीको हार गलामै थियो तर बाहिर खोजिरहेकी थिइन्। तिमी रानीहरू हो, शान्तिको लागि जङ्गलमा जानु आवश्यक छैन। यहाँ त छ नै मायाको राज्य। यहाँ

२०७५ जेष्ठ १७ बिहीबार ३१-०५-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

शान्ति हुन सक्दैन। कोही भन्छन्— हामीलाई फलानोद्वारा शान्ति मिल्यो। तर त्यो त काग बिष्टा समान अल्पकालको सुख-शान्ति हो। हामीलाई त अविनाशी चाहियो नि। तिमी बच्चाहरूलाई स्थायी शान्ति चाहिन्छ। पवित्रताद्वारा जति सुख-शान्ति चाहिन्छ लेऊ। शिवबाबाको भण्डार हो नि। जो सदा पवित्र हुनुहुन्छ उहाँ नै आएर सबैलाई पावन बनाउनुहुन्छ। संन्यासीहरूले त सम्झन्छन्— आत्मा निर्लेप छ। शरीरमा पाप लाग्छ। अब तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— बाबा स्वर्गको स्थापना गर्नेवाला हुनुहुन्छ। यथार्थ सँग सम्झायौ भने बुझ्नेछन्। सम्झनेछन्— वास्तवमा यिनलाई पढाउने त परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ, जसलाई पतित-पावन सद्गति दाता भनिन्छ। सबैलाई दुर्गतिबाट सद्गतिमा लिएर जानुहुन्छ। सद्गति त बाबाले नै गर्नुहुन्छ नि। उहाँलाई भनिन्छ नै सद्गति दाता। दुर्गति दाता त भनिदैन। पतित-पावन भन्ने गर्छन्, त्यसोभए फेरि पतित कसले बनाउँछ त? यो पनि कसैले जानेका छैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी वाममार्गमा गिरेपछि रावणको प्रवेश भइहाल्छ। मन्दिरमा राधा-कृष्णका ठूला-ठूला काला मूर्तिहरू राखेका छन्। नाम नै श्याम-सुन्दर राखेका छन्। सत्ययुगमा सुन्दर थिए फेरि कलियुगमा माया सर्पले डसेर कालो बनाइदियो। कहाँको कुरा कहाँ लिएर गएका छन्। मानिसहरूलाई केही पनि थाहा छैन। बाबा रचयिता र रचनाका बारेमा कसैलाई थाहा छैन। बाबाले बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! होसियार रहनु, माया धेरै चतुर छ। अहिले त तमोप्रधान छ, कसैलाई पनि पछार्न ढिलो गर्दैन, एकदम नाकमा समातेर गिराइदिन्छ। यो युद्ध स्थल हो। त्यसैले बाबा बारम्बार सम्झाउनुहुन्छ— तिमी आफ्नो कल्याण चाहन्छौ भने देही-अभिमानी बन। आफूलाई आत्मा सम्झिएर बाबालाई याद गर्नु भन्ने अन्त मति सो गति हुन्छ। सबै संस्कारहरू सम्मुख खडा हुन्छन्। अनेक जन्मको पाप नाश गर्नमा समय लाग्छ। अन्तसम्म तिमी पुरुषार्थ चलिरहन्छ। मुख्य कुरा हो देही-अभिमानी बन्नु। परमात्मा बाबाले हामी आत्माहरूलाई पढाएर आफूसमान बनाइरहनु भएको छ। वकिलले अवश्य पनि आफूसमान वकिल नै बनाउँछ। फेरि पनि आधार छ पुरुषार्थमा। कुनै वकिलले एउटै केसबाट लाखौं रूपयाँ पनि कमाउँछन्। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई बाबा भन्नुहुन्छ— पुरुषार्थ गरेर उच्च पद प्राप्त गर। यहाँका पद्मपति त सबै खरानीमा मिल्छन्। म हुँ नै गरिबलाई दया गर्नेवाला।

अहिले हेर, जो लडाईं गर्छन् उनीहरूको काम नै हो मार्नु र मर्नु। उनीहरूले त्यही संस्कार लिएर जान्छन्। गृहस्थीको घरमा जन्म लिएर पनि पछि लडाईंमा गइहाल्छन्। बाबाले त सहज सम्झाउनुहुन्छ। जन्म-जन्मको पाप छ। त्यसैले योग धेरै राम्रो चाहिन्छ तब नै विकर्म विनाश हुन्छ। शिरबाट बोझ कसरी उत्रियोस् यसको लागि जति सकिन्छ बाबालाई याद गर्नु पर्छ। बाबा, हजुर कति मीठो हुनुहुन्छ! बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, लापर्बाही नगर। मायाले पूरा घेरिराखेको छ त्यसैले देही-अभिमानी भव। यो हो बुद्धियोगको दौड, यसैमा सबै कुरा छन्। बाबा बारम्बार भन्नुहुन्छ— आफ्नो कल्याण चाहन्छौ भने योग धेरै राम्रो चाहिन्छ। अनि मात्रै धेरै हर्षित रहनेछौ। हामी ईश्वरका सन्तान हौं। हामीलाई भविष्यको लागि बाबाबाट वर्सा मिल्छ। कलियुगमा त राज्य गर्दैनौ। राज्य गर्नु छ सत्ययुगमा। देही-अभिमानी बन्नु धेरै ठूलो लक्ष्य हो। यत्तिकै विश्वको मालिक कहाँ बनिन्छ र? अत्याचार पनि धेरै सहन गर्नु पर्नेछ। बन्धनमा रहने बच्चीहरूले कति पिटाइ खान्छन्। आखिर विजय त तिमी बच्चाहरूको नै हुनु छ। तिमी

२०७५ जेष्ठ १७ बिहीबार ३१-०५-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
केवल बाबाको यादमा बस। यो हो योगबल, जुन तिमीहरूलाई बाबाले एकै पटक सिकाउनुहुन्छ।
जसद्वारा तिमी सारा विश्वको मालिक बन्न सक्छौ, अरू त कोही बन्न सक्दैन। सारा ड्रामामा सर्वश्रेष्ठ
पार्ट लक्ष्मी-नारायणको नै छ। एउटा कथा छ नि- दुई बिराला आपसमा लडे, मक्खन चाहिँ बाँदरले
खायो। कृष्णको मुखमा मक्खन देखाउँछन्। अब मक्खनको त कुनै कुरै छैन। यो हो स्वर्ग, यसमा सारा
सृष्टिको मक्खन पर्छ। बाबा स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ, यस्तो बाबा सँग त जसरी भए पनि आएर
मिल्नु पर्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी
बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः-

- १) म यस रथमा विराजमान रथी आत्मा हुँ, यो अभ्यास गर्दै पूरा-पूरा देही-अभिमानी बन।
बुद्धियोगको दौड लगाऊ।
- २) पूरा नष्टोमोहा बन्नु छ। यो अन्तिम जन्ममा अत्याचार सहन गरेर पनि पावन अवश्य बन्नु छ।

वरदानः- सदा दिलखुश मिठाई खाने र खुवाउने सच्चा सेवाधारी खुशमिजाज भव

जसले सधैं अमृतबेला दिलखुश मिठाई खान्छन्, उनीहरू स्वयं पनि सारा दिन खुशी
रहन्छन् र अरू पनि उनलाई देखेर खुशी हुन्छन्। यो दिलखुशको खुराकले जस्तैसुकै
परिस्थितिलाई पनि सानो बनाइदिन्छ। पहाडलाई रूई बनाइदिन्छ। त्यसैले सदा यही स्मृति
राख- म दिलखुश मिठाई खाने र अरूलाई खुवाउनेवाला हुँ। रुने परिस्थितिमा पनि मन
सदा खुशी रहोस् तब भनिन्छ खुशमिजाज। उसको अनुहारबाट पनि सेवा हुन्छ। उसको
चेहराले ज्ञानको चलनलाई प्रत्यक्ष गर्छ।

स्लोगनः- जसको हर संकल्पद्वारा अनेकौंलाई श्रेष्ठ जीवन बनाउने प्रेरणा प्राप्त हुन्छ- ऊ नै पुण्यात्मा
हो।